

LKC 09.003/022

ADVIES IN DE ZAAK VAN:

de heer A en mevrouw B, ouders van C, een voormalige leerling van E (hierna: klagers),
-tegen-

1. mevrouw D, directeur van E;
2. mevrouw F, algemeen directeur, en de heer G, bestuursvoorzitter, van het bevoegd gezag van E, H (hierna: verweerders).

De klacht

Bij klaagschrift van 4 januari 2009, nader aangevuld op 30 januari 2009, hebben klagers op grond van de klachtenregeling van de betrokken school bij de Landelijke Klachtencommissie Onderwijs (LKC) een klacht jegens verweerders ingediend met de volgende inhoud:

De heer A en mevrouw B klagen over de onzorgvuldige en onjuiste wijze waarop mevrouw D, schooldirecteur, een incident waarbij hun zoon C betrokken was, heeft behandeld. Klagers wijzen er daarbij op dat de schooldirecteur:

1. het gedrag van klagers' zoon zonder voorafgaande raadpleging van deskundigen heeft getypeerd als grensoverschrijdend, seksueel;
2. klagers en hun zoon in een daderrol heeft geplaatst;
3. klagers oneigenlijk heeft verzocht om hun zoon thuis te houden;
4. de communicatieafspraken met klagers over het incident heeft geschonden;
5. na het incident onvoldoende alert heeft gereageerd op de veranderingen in de groep van klagers' zoon.

Een en ander zoals is toegelicht in het klaagschrift. (LKC 09.003)

De heer A. en mevrouw B klagen erover dat de heer G, bestuursvoorzitter, en mevrouw F, algemeen directeur, hen oneigenlijk hebben verzocht hun zoon C thuis te houden daar zij hem anders zouden schorsen, zoals is toegelicht in het klaagschrift. (LKC 09.022)

Verweerders hebben de klacht weersproken.

Overwegingen van de Commissie

De onderhavige klacht heeft betrekking op een betrekkelijk klein voorval, dat helaas door een aantal oorzaken is uitgegroeid tot een incident van grote proporties. Op grond van de beschikbare informatie heeft de Commissie de conclusie getrokken dat de handelingen van de twee leerlingen op zich niet laakbaar zijn en passen bij de ontwikkeling van de leeftijd. Indien dergelijke gedragingen gepaard gaan met dwang dient dat uiteraard niet goedgekeurd te worden, maar van enige dwang is echter niet gebleken. De Commissie kan zich goed voorstellen dat klagers het gevoel hebben gekregen in een slechte B-film terecht te zijn gekomen en kan ook begrip opbrengen voor het gevoel van verweerster het nooit goed te kunnen doen. De Commissie is ervan overtuigd dat beide partijen verrast zijn door de impact van het voorval en dat beide partijen gepoogd hebben de onrust in te dammen en de schade voor C zo klein mogelijk te houden.

De Commissie stelt vast dat de eerste 'deskundige' die het begrip *mogelijk grensoverschrijdend gedrag* heeft gebruikt, de huisarts van klagers is geweest. Klaagster heeft deze informatie besproken met verweerster D, die deze typering in eerste instantie heeft overgenomen. Niet weersproken is dat verweerster deze typering slechts in de eerste gesprekken met klagers, in het

weekend, heeft gebruikt en dat zij deze naar buiten toe niet heeft gebezigd. Naar het oordeel van de Commissie valt verweerster hierin niets te verwijten. Het gebruik van de term 'seksueel' in relatie met de handelingen van de leerlingen acht de Commissie niet laakbaar. De handelingen worden immers algemeen als seksueel beschouwd. Dit klachtonderdeel is ongegrond. De Commissie heeft geen aanwijzingen gevonden dat verweerster D klagers in een daderrol heeft geplaatst. Onduidelijk is ook welk daderschap van klagers dit dan zou betreffen. Met betrekking tot de beeldvorming over C is de Commissie wel van oordeel dat de school onzorgvuldig is geweest. Verweerster heeft aangegeven dat er in de ogen van de school geen dader of slachtoffer aan te wijzen was en dat de gedragingen op zich bij de leeftijd passend 'normaal' gedrag zijn. Door in de formele maatregelen jegens de leerlingen echter een onderscheid te maken tussen de twee betrokken leerlingen (slechts één van de twee werd geschorst) en dit ook schriftelijk met de ouders van groep 4 en groep 4/5 te communiceren, heeft verweerster onbedoeld toch de indruk gewekt dat de ene leerling meer valt te verwijten dan de andere leerling. Daarnaast is de Commissie niet gebleken dat de school zelf in haar communicatie met de ouders stelling heeft genomen en expliciet/schriftelijk heeft verklaard dat wat er gebeurd is, past binnen de ontwikkeling op die leeftijd. De Commissie heeft er begrip voor dat de school 'op eieren heeft moeten lopen' om de gevoelens van de ouders van de andere leerling niet te bruuskeren én te voorkomen dat het incident zich verder zou ontwikkelen tot een heksenjacht. Door echter niet in haar eigen schriftelijke en mondelinge informatie expliciet stelling te nemen en slechts de deskundigen op de ouderavond hier hun mening over te laten geven, heeft de school toch voor de ouders iets 'boven de markt laten hangen'. Ook het feit dat verweerster in haar brieven en tijdens de ouderavond heeft gesproken over bemoeienissen van een crisisteam, de politie, bureau jeugdzorg, etc, en heeft aangegeven dat de betrokken ouders en leerlingen hulpverlening is aangeboden, heeft bij ouders makkelijk de indruk kunnen wekken dat er iets ernstigs was gebeurd. De Commissie kan zich voorstellen dat een school zich bij het opstellen van brieven laat adviseren door externe deskundigen. Echter de school blijft hierin wel een eigen verantwoordelijkheid houden waarin zij, het beste bekend met de gevoeligheden binnen de eigen gemeenschap, dient af te wegen of de adviezen in dit geval passend zijn. Bovenstaande maakt dat, hoewel niet beoogd, de school de indruk heeft laten ontstaan dat de zoon van klagers als enige iets laakbaar was te verwijten. De school heeft het gebeuren daarmee groter gemaakt dan nodig was en de zoon van klagers min of meer als dader aangewezen. Dit onderdeel van de klacht is gegrond.

Verweerster D heeft in het eerste weekend in eerste instantie alleen klagers verzocht hun zoon thuis te houden. Ook dit zou de indruk kunnen wekken dat de school zich uitliet over de schuldvraag. De school was echter gevoelig voor dit argument van klagers en heeft uiteindelijk de ouders van beide leerlingen verzocht hun kind op maandag en dinsdag thuis te laten. Om deze reden is de klacht van ouders voor zover deze betrekking heeft op het - gestelde - oneigenlijk karakter van het verzoek om hun zoon thuis te laten ongegrond. Ook het verzoek van school en bestuur na afloop van de ouderavond om C de laatste dagen van de week thuis te houden om de andere leerling afscheid te laten nemen van de groep, acht de Commissie, zolang het bij een verzoek blijft, op zichzelf niet laakbaar. Door duidelijk te maken na een weigering van klagers over te zullen gaan tot schorsing is echter, zoals hierboven reeds overwogen, een onderscheid gemaakt tussen beide leerlingen, waardoor de indruk wordt gewekt dat er volgens de school en het bestuur sprake is van een dader en een slachtoffer. Overigens ziet de Commissie de noodzaak niet in van de afwezigheid van C voor een goed afscheid van de andere leerling, nu beiden in de maanden tussen het voorval en het bekend worden daarvan, gewoon bij elkaar in de klas hebben gezeten en de school niets ongemakkelijks in hun relatie had gesignaleerd. In zoverre is dit klachtonderdeel gegrond. In dit kader merkt de Commissie nog op dat zij zich kan voorstellen dat de schorsing van C voor klagers extra wrang is uitgevallen nu de andere leerling na de schorsing uiteindelijk niet is overgeplaatst, maar bij C in de klas is gebleven.

Ten overvloede benadrukt de Commissie het niet passend te vinden dat het schriftelijke schorsingsbesluit geantedateerd is een dag voor de ouderavond, wat niet alleen op zichzelf al onzorgvuldig is, maar ook de indruk kan wekken dat al tot een schorsing was besloten vóórdan na afloop van de ouderavond met beide ouderparen was overlegd over het eventuele verdere verloop die week.

Met betrekking tot de klacht over het schenden van communicatieafspraken is uit de stukken en het ter zitting verhandelde voor de Commissie aannemelijk geworden dat de school de intentie heeft gehad klagers inspraak te laten hebben bij de te versturen brieven. De Commissie beseft ook dat hiervoor in de hectiek van die week niet altijd de tijd beschikbaar was die partijen graag gehad zouden willen hebben. De school heeft getracht een manier te vinden die paste bij de omstandigheden. Vandaar dat klagers de eerste brief op het laatste moment, terwijl deze al in de klassen lag, ter commentaar voorgelegd hebben gekregen. Niet is gebleken dat klagers op dat moment bezwaar hebben gemaakt tegen de inhoud van de brief. Ook is niet gebleken dat andere relevante brieven niet aan klagers zijn voorgelegd. In zoverre is dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Verweerster D heeft wel een inschattingfout gemaakt door klagers niet vooraf te laten weten dat de andere leerling toch niet over ging naar de andere groep, ook al hoorde zij dat pas zondagavond. Juist vanwege het feit dat de schorsing van C rechtstreeks verband hield met de geplande overgang naar die andere groep en verweerster wist dat klagers het met die schorsing niet eens waren, had zij klagers dienen te informeren over het feit dat de jongen de volgende dag toch gewoon bij C in de klas zou zitten. In zoverre is de klacht over de communicatie met klagers gegrond.

De Commissie acht op basis van de stukken en het ter zitting verhandelde voldoende aannemelijk dat de school vanaf de week na de terugkeer van C extra aandacht heeft besteed aan begeleiding van de groep en in dat kader op enig moment ook in de gaten heeft gekregen dat C een probleem in de groep had. De school heeft dat door middel van gesprekken met leerlingen en ouders aangepakt. De Commissie heeft niet kunnen vaststellen dat de school op dit punt in zijn algemeenheid onvoldoende alert is geweest.

Gezien de rol die verweerster D had gespeeld in de week van de commotie over het eerdere voorval had het in de lijn gelegen dat de nazorg richting klagers ook op directieniveau had gelegen. Zij heeft echter tot een evaluatiegesprek op 9 februari 2009 geen contact met klagers gehad. Indien zij wel contact had gezocht had eerder duidelijk kunnen zijn dat C geen speelkameraadjes meer had, wat mogelijk tot een eerder optreden van de school had geleid. In zoverre is de klacht over het onvoldoende reageren op de veranderingen in de groep gegrond.

Met betrekking tot de klacht tegen verweerster F en verweerder G inzake het verzoek C thuis te houden heeft de Commissie hierboven reeds geoordeeld dat deze gedeeltelijk gegrond is.

Oordeel van de Commissie

De Commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat de klachten over vermeend onzorgvuldig optreden gegrond zijn voor zover deze betrekking hebben op het in een daderrol plaatsen van C.

De klachten zijn gedeeltelijk gegrond voor zover zij betrekking hebben op de verzoeken om C thuis te houden, het schenden van communicatieafspraken en het reageren op veranderingen in de groep.

De klacht over het typeren van het gedrag van C als grensoverschrijdend is ongegrond.

Utrecht op 23 april 2009 mr. H.T. van der Meer, voorzitter, drs. J. van Velzen, secretaris.